

**Acțiune introdusă la 12 iulie 2013 — Franța/Comisia****(Cauza T-366/13)**

(2013/C 252/70)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

*Reclamantă:* Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas și N. Rouam, agenți)

*Pârâtă:* Comisia Europeană

**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea în totalitate a Deciziei C(2013) 1926 final a Comisiei Europene din 2 mai 2013 privind ajutorul de stat nr. SA.22843 2012 acordat de Franța în favoarea Société Nationale Corse Méditerranée și a Compagnie Méridionale de Navigation;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

**Motivele și principalele argumente**

Prin cererea introductivă, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2013) 1926 final a Comisiei din 2 mai 2013, prin care Comisia, mai întâi, a calificat drept ajutoare de stat compensațiile financiare plătite Société Nationale Corse Méditerranée (SNCM) și Compagnie Méridionale de Navigation (CNM) pentru servicii de transport maritim prestate între Marsilia și Corsica în perioada 2007-2013, în cadrul unei convenții de servicii publice. Ulterior, Comisia a declarat compatibile cu piața internă compensațiile plătite SNCM și CNM pentru servicii de transport prestate pe tot parcursul anului (denumite în continuare „serviciile numite «de bază»”), însă a declarat incompatibile cu piața internă compensațiile plătite pentru servicii prestate în perioadele de vârf, și anume în perioada Crăciunului, în luna februarie, în timpul primăverii-toamnei și/sau al verii (denumite în continuare „serviciile numite «complementare»”). În sfârșit, Comisia a dispus recuperarea ajutoarelor declarate incompatibile cu piața internă [cazul privind ajutorul de stat SA.22843 2012/C (ex 2012/NN)].

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, împărțit în două aspecte, întemeiat pe o încălcare a noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia a calificat compensațiile plătite SNCM și CNM drept ajutoare de stat în măsura

în care primul și al patrulea criteriu stabilite prin Hotărârea Curții din 24 iulie 2003, Altmark Trans și Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, Rec., p. I-7747), nu ar fi îndeplinite în totalitate.

— Prin intermediul primului aspect al acestui motiv, reclamanta susține că decizia atacată încalcă noțiunea de ajutor de stat în măsura în care Comisia a considerat că primul criteriu din Hotărârea Altmark nu era îndeplinit în parte. În această privință, reclamanta consideră:

— în primul rând că, întrucât a făcut o distincție între serviciul numit „de bază” și serviciul numit „complementar”, Comisia a săvârșit o eroare de fapt și de drept și a încălcat marja largă de apreciere de care dispun statele membre pentru a defini serviciile de interes economic general;

— în al doilea rând că, considerate împreună, serviciile acoperite de convenția de servicii publice încheiată între SNCM și CNM, pe de o parte, și Office des Transports de la Corse și colectivitatea teritorială din Corsica, pe de altă parte, constituie un serviciu de interes economic general și că convenția menționată îndeplinea primul criteriu din Hotărârea Altmark;

— în al treilea rând că, presupunând chiar că serviciul numit „de bază” trebuie să se distingă de serviciul numit „complementar”, acesta din urmă constituie, la fel ca serviciul numit „de bază”, un serviciu de interes economic general și îndeplinește primul criteriu din Hotărârea Altmark, în măsura în care există nevoie reală de serviciu public ca urmare a insuficienței serviciilor regulate de transport în condiții de liberă concurență;

— Prin intermediul celui de al doilea aspect al acestui motiv, reclamanta susține că decizia atacată încalcă noțiunea de ajutor de stat în măsura în care Comisia a considerat că al patrulea criteriu din Hotărârea Altmark nu era îndeplinit. Reclamanta consideră că procedura de încheiere a convenției de serviciu public a permis asigurarea unei concurențe efective și, în consecință, selecția ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic pentru colectivitate.

2. Al doilea motiv întemeiat, în subsidiar, pe o încălcare a articolului 106 alineatul (2) TFUE, întrucât Comisia a considerat că compensațiile plătite SNCM pentru serviciul numit „complementar” constituiau ajutoare de stat incompatibile cu piața internă, în măsura în care acest serviciu nu ar constitui un serviciu de interes economic general.